

44. Vuosikerta

Sössö

3|13

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry

3 | 2013
44. vuosikerta

Julkaisija:
Aalto-yliopiston
Sähköinsinööri ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:
Katharina Jokinen
katharina.jokinen@aalto.fi

Toimittajat:
Mikael Kauppinen
Nicholas Kukka
Ella Leppänen
Aliisa Pietilä
Johanna Vesterinen
Anna Mannila
Katariina Keränen

Vierailevat:
Annamajja Hutri, Mikko Leino,
Joni Kurvinen, Venla Pouru,
Ilmi Salminen, Antti Raininko,
Jorma Koo, Paula Räisänen

Kannet:
Kansi: Jutta Kalli
Etusisäkannen kuvat:
Miika Ruissalo

Taitto:
Jutta Kalli
Jimi Juola

Painopaikka:
Unigrafia Oy, Espoo

Painos:
250

Palaute ja verkkolehti:
sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

Tilaus:
<http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Se koulujuttu

Yhtä varmasti kuin ilma välenee,
SIKKikansa suunnataa syksyisin koulun.
Meidän äiti (Mama♥) on kieltänyt
kutsumasta yliopistoa kouluksi, mutta
mikä se juttu on? Käsitteäkseni
myös äänestysrikkaita korkeakoulupöskelijä
vetävät ryssän näiden välillä repun
selkäänsä kun suunntaavat opintielle.
En voi olla ainoa, jonka jokamäyryseen
rituaaliin kuuluu uunien kynien ostamisen
lisäksi 5x5-muutuvihkojen metsästäminen
- onhan laivanuopotuksen
pelaaminen 7x7-muutukolla luonnottomia
ja typeriä!

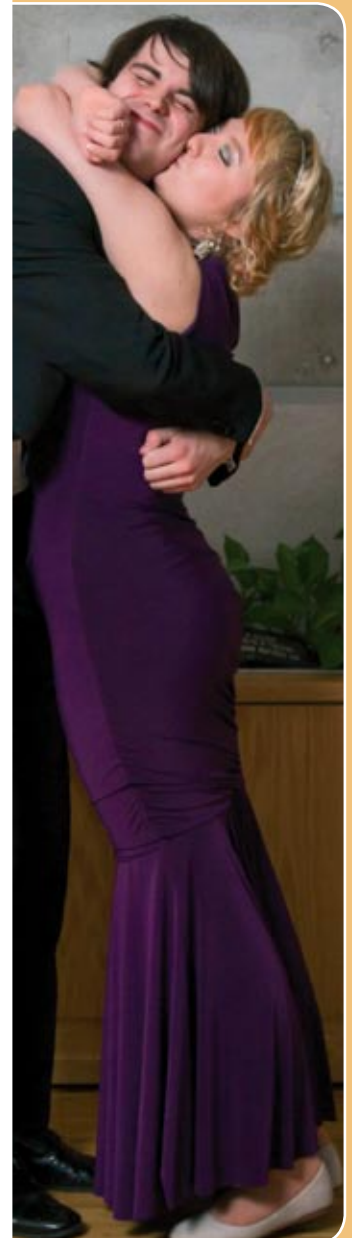
Myös isojen tyttöjen ja poikien
koulussa on ryssällä viivottimien
ja kynien lisäksi kivoja kavereita ja
uusia hamekoja harrastuksia. Ruokaturvut
ovat edelleen parasta koulussa,
riippumatta siitä, kuinka monta ryssää
on jo kokenut. Kiltahuoneella uusien ja
vanhojen kavereiden kanssa leikitään,
ruudellaan, sovitetaan ja viitellään välillä
mekukortteja (r.16)

Ja hei äiti! Meillä on koulussa
myös ihan oma lehti, jota me askarrellaan
kavereiden kanssa! Tällä kertaa se
sisältää römpöjen eläinten (r.24)
lisäksi tarinoita keräilomasta (r.14)
ja yhteismallittelua (r.19).

Ihan sellaista kokouspullan
tuoksuista ryssää teille kaikille.
Muistakaa kähmyillä - se on
pusuhippaakin kivempaa!

Pusuhiippa tuihui ♥ Katanne!

P.S. Keskäpuuhattiin kans yker
sosso.fi! Käy kurkkaamassa!
P.P.S. Vältikään ei pidä mun
känjalasta. Sori.

Jos pusuhippasille kuitenkin
lähtee, kannattaa pyrkiä saalis-
tamaan ihana kippari!

Kuva: Saku Metsärinne

Sisällys

3 Pääkirjoitus

Se koulujuttu

5 Puhiksen pulinat

Kähmyt, mikä ihana tekosyy

6 Patruunatar

Sitsaamisen ABC -perusasiat haltuun

8 Kipparien selviytymisopas

eli viisi vinkkiä syksyn hulinaihin

9 Kampus. Nyt.

10 Tervemenoa kiltabyrokratia

11 Kuinka syksy selätetään?

Lue ammattiahdistujan vinkit syksystä selviämiseen

14 Kirkkovene ja putoava pallo – tarinoita kesätöistä

16 Maailman viimeinen valkoviinitesti

18 Pilkettä ja rautalankaa

19 GONG!

20 Sössö summer city travel guide for foreign students – Turku

22 Tätä on homosaatio

24 Näin parannut tuksesta

26 Fear & Loathing in Brisbane Osa 3

28 Oodi mustavalkoisuudelle

29 Qu'est-ce que c'est fuck?

30 Poikittaislinjojen aikataulut

Kähmyt, mikä ihana tekosyy

Keväisen twiittikokemuksen (ks. Sössö 2/2013) jälkeen PJ päättää palata takaisin normaaliin kirjoitustyyliin ja hehkuttaa teille syksyä ja jo jopa ensi vuotta!

Uusi (luku)vuosi, uudet kujeet! Uusi lukuvuosi toi tullessaan lauman loistavan puhtaanvalkoisista haalareista tunnistettavia sähköfukseja, ja hiljalleen lähestyvä uusi (kalenteri)vuosi puolestaan tuo mukanaan killan uudet toimijat!

Siinä missä sää on alkanut kylmetä, tunnelma killassa alkaa (on ehkä jo alkanut..?) kuumeta näiden ensi vuoden toimijoiden valinnan eli kähmyjen vuoksi. Seuraavaksi muutamia syitä, miksi kähmytyminen kannattaa.

Kähmyt, mikä ihana tekosyy...

..hakea halajamaasi toimari- tai hallitusivirkaan..

..tutustua kiltaan vielä syvemmin, nimittäin järjestäjän roolin puolelta..

..ilahduttaa muita kiltalaisia omalla toiminnalla..

..saada uusia kavereita..

..ja viettää elämän hauskipia aikoja opiskelijatoiminnan parissa!

Mikä on SINUN syysi? Kähmydy ja selvitä se!

Hauskaa syksyä toivottelee punaisissa saappaissaan syyssateiden luomiin lätäköihin innoissaan hyppivä

Ansku

Puheenjohtaja

PS. Kiltahommissa voit kokea myös hetkiä, jolloin tunnet olevasi vaikkapa kaunis merenneito, rohkea ritari tai jopa hurja lohikäärme. Tänä vuonna ainakin merenneitona olo hyödytti allekirjoittanutta uintireissulla Ossinlampeen.

Kuvat: Oskari Korpelainen

Sitsaamisen ABC – perusasiat haltuun

Kuvat: Miika Ruissalo, Henrik Vento,
Heikki Salokanto, Essi Jukkala, Jukka Kakkonen.

Tässä vaiheessa syksyä olet ehkä jo käynyt sitseillä tai kaksillakin. Tai ehkä useammillakin kuin kehtaat myöntää. Aina voi silti oppia uutta tai ainakin kerrata vanhaa. Kiltapatruunatar räväyttää nyt eteesi sitsikulttuurin ABC:n aina alfasta omegaan.

Avec. 1. Yleensä vastakkaista sukupuolta edustava seuralainen, jonka kanssa saavutaan sitsitilaisuuteen. 2. Punssi tai Jaloviina*, parhaassa tapauksessa hieman yli puolet kumpaakin.

Bommari. Hervannan uumenissa sijaitseva pommisuoja, joka toimii niin vauhdikkaiden sähköpölyjen kuin sitsienkin areenana.

Carillo. Suomen maineikkain katkero etsii viimeisimmän tiedotteensa mukaan uusia tyylilleen uskollisia kuluttajia vanhojen ja vannoutuneiden "Carillo-gorillojen" seuraksi. Hienostuneimpien makuhermojen mukaan siinä maistuu myös mansikkahillo.

Dudadej. Pirteä sitsiralli, jossa aurinko menee ylös alas, ja laulaja lupaa olla juomatta enää ikinä. Vähemmän vakavasti ajattelevissa piireissä laulu tunnetaan myös Jogikarhun tunnusmelodiana.

ETYK. En tule yöksi kotiin. Excursioilta tuttu, mutta myös sitseillä silloin tällöin hyödyllinen julkilausuma.

Fuksisitsit. Hulppeat syksyn sitsikauden avaavat sitsit Täffällä.

Gongi. Metallista valmistettu idiofoninen lyömäsoitin, jota käytetään merkinannossa, etenkin nyrkkeilyssä. Sitseillä gongin jatkeena on yleensä lukkari, joka kolauttaa gongia päästäkseen aloittamaan yleensä monopolivisen aasinsillan. SIKin nykyisenä gongina palvelee toroidinmuotoinen gongi, joka lahjoitettiin killalle Potentiaalın Tasaus 90:ssä.

Hyvät ystävät. Mainio valinta niin sitsiseuraksi kuin sitsien aloituslauluksikin. Sävelmä on alun perin aaria itsensä Mozartin kynästä.

Imperiumin vastaisku. Seuraa liiallisen iloittelun jälkeen kuin krapula konsanaan.

Juotos. Niin ikään Potentiaalın Tasaus 90:ssä julkaistu laulukavalkadi: juhlavieraille jaetussa ensipainoksessa oli erikoisherkkuna piirilevystä tehty takakansi.

Konjakkikorvat. Myös: sitsikorvat. Tyylipuhtaat korvat teet taittamalla neliölautasliinan kahtia, avaamalla liinan ja taivuttamalla reunat keskelle, kääntämällä liinan ja taivuttamalla sen toiseen suuntaan kahtia. Kun vielä kääntää servietin toisinpäin ja kiskaiseen vapaista kulmista, korvat ovat valmiit päähän laitettavaksi! Toim. huom. ei suositella fineimmissä iltajuhlissa, ei ainakaan ihan alkutilasta.

Lastenkutsut. SIK:n ehkä huvittomimmat ja samalla täysin holittomat sitsit. Tervetuloa, sokerihumala!

Mieluummin kuin hyvin. Teekkari laulaa tunnetusti mieluummin kuin hyvin, ja laulun sanotaan tupsukansalle ennemmin voima- kuin taitolaji.

No niin. Jos saat sitseillä puheenvuoron, tällä hieman kuluneella fraasilla ei kannata aloittaa. Saatat muuten joutua kuuntelemaan ennakoimattoman pitkää kilpalaulantaa, mikä saa sinut pahimmassa tapauksessa unohtamaan alkuperäisen aasinsiltasi, ja kierre on valmis: "No niin!"

Oltermanni. 1) Yhdyshenkilö killan ja opettajakunnan välillä. 2) Mieto murukoloinen kermajuusto, jota kypsytetään vähintään 4 viikkoa Haapaveden meijerissä, ja sen jälkeen muutama minuutti mikrossa SIK:n Aamusitseillä.

Pääruoka. Sitsiaterian keskimääräinen ruoka. Joskus käytetään virheellisesti nimitystä: "Lämmin ruoka".

Q, Intian. Tämä mittava lauluepos on innoittanut myös lukuisia kitalaisia kynäilemään lisäsekoistojä.

Ruusu. Hienommilla sitseillä naispuolisille aveceille (ks. kirjain A, kohta 1.) serenadin kera ojennettava piikikäs kukka.

Sitsikilpailut. Sitsien ystävien wappuiset kokoontumisajot Alvarin aukiolla.

Teema. Sitseillä on usein teema, ja se voi olla ihan mitä tahansa hevospoolosta Viidakon tähtösiin tai Jersey Shoresta jääkaapin aineksiin. Nurinkurinen teema tai too-gateema. Tai nämä yhdistettynä.

Ulkositsit. SIK:n takavuosina sisätiloissa järjestämät sitsit, joihin kutsuttiin etenkin naispitoisten ainejärjestöjen edustajia. Voi myös tarkoittaa: sitsit ulkona. Konsepti soveltuu mm. Servin mökin katolle, Esplanadin puistoon ja TF:n alikulkukäytävään.

Vinetto. Vinkeä vienonruskea viiniherkku. Virkistää vaivantuneimmankin vuosijuhlatunnelman, viekoitellen virittämään veisun vaikkapa viestintämestarista.

Whiskey. Tupakan ja willien naisten turmiolliseen vaikutukseen yhdistettynä tämä juoma vie onnettoman laulajan tuohon, joidenkin tarinoiden mukaan jopa tiskiharjan varteen.

X. Suosittu jatkoaikka.

Ylioppilasriemua. Vanha venäläinen kansanmelodia on taipunut riemukkaaksi opiskelijalauluksi. :;Siis jos sä kerran ryypäät, niin ryypäät kunnolla, ja jos sä kerran rakastat, niin aamuun rakasta;;

Zombi. Elävä kuollut tai haamu. Silliaamiaisia järjestetään tekkariperinteessä juurikin zombien torjumiseksi. Trooppinen ja skumpantuoksuinen sillisilma muuttaa sisään pyrkivät zombit lupsakoiksi silliseläimiksi.

Ä. Ruotsalainen O. Ruotsalaisia kirjaimia ovat myös E, K, A ja K, yhteen kirjoitettuna. Tavataan yleensä vuosijuhlavierokolla Otaniemessä.

Äidinkin voi ottaa mukaan sitseille. Tämä onnistuu vaikkapa SIKin huomassa alkukeväästä tai äitiänpäivän korvilla järjestettävillä Teekkarityttöjen Äitisitseillä.

Öinen. Yleensä sitsien jälkeinen aika (poislukien Aamusitsit)

Kipparien selviytymisopas eli viisi vinkkiä syksyn hulinoihin

Syksyn myötä koulukin pyörähtää käyntiin ja aikataulu täyttyy luennoista ja laskareista sekä erilaisista tehtävien palautuksista. Samalla pitäisi myös ehtiä olemaan aktiivinen fuksi ja käydä tapahtumissa ja kerätä fuksipisteitä ja saada uusia kavereita ja asdfasdfasdf! Mutta ei hätää, me listasimme pari hyvää vinkkiä, joilla jaksaa läpi syksyn ja kenties ensi keväänkin.

1. Älä tuohdu koulutehtäviin yksin

Vaikka teekkarit ovatkin Suomen ympäristöystävällisimmät opiskelijat nopean hajoamisensa vuoksi, voi hajoamisaikaa pidentää keräämällä ympärilleen joukon kavereita tehtävien ratkomiseen. Yhteinen vihollinen yhdistää, oli kyseessä sitten supenevaksi osoitettava integraali tai tähti-kolmiomuunnettava virtapiiri.

2. Lähde rohkeasti mukaan

Otaniemi on kaikkien yhteinen temmelyskenttä, jossa itseään saa (ja pitää) toteuttaa. Otaniemessä kaikki ovat toistensa kavereita, eikä ketään jätetä yksin. Ei siis haittaa, jos et tunne eri tilaisuuksissa ketään, joku tulee aina juttelemaan. Kohdatessasi uuden asian tahi ihmisen, älä epäröi vaan lähde mukaan.

3. Tule käymään kiltiksellä

Kiltiksellä voit nauttia kupposen kahvia, teetä tai kaakaota pienestä maksusta vastaan sekä tyhjentää karkkikoneen verensokerin laskiessa huolestuttavan alhaiseksi. Kiltikseltä löytyy myös telkkari ja Xbox, jolla voit ottaa esimerkiksi Halo-matsia muiden kiltalaisten kanssa. Lisäksi Lierokone odottaa pelaajia jatkuvasti. Kiltikselle kannattaa rohkeasti tulla hengaamaan ja lukemaan vaikkapa päivän lehdet, eikä pidä myöskään pelästyä kovaäänisiä naisia, joita kiltahuoneelta aina löytyy. (Emme ole vielä keksineet tapaa, jolla he olisivat hiljaa. Kerro meille jos sinä keksit.)

Pelitauko kiltiksellä!

4. Pidä tauko

ÄÄÄÄH! Ei jaksaa, ei pysty, ei kiinnosta! Välillä saattaa tuntua tältä, mutta se kuuluu asiaan. Silloin on vain yksi asia tehtävänä: pidä tauko ja ota rennosti. Käy vaikka lenkillä, katso jakso Pokémonia, vedä päikkärit. Mitä vain, kunhan saat ajatukseksi irti itseäsi harmittavasta asiasta edes hetkeksi, sen jatkaminen myöhemmin on paljon helpompaa. Turhasta stressaaminen ei vain kannata.

5. Ajattele KIK-fuksien vihreitä haalareita

Aina kun hyvä fiilis on kadoksissa, kannattaa muistella ensimmäisen viikon kruunannutta SIK-KIK-köydenvedon voittoa. Saavutettu voitto on ensimmäinen moneen vuoteen, mikä tekee siitä vieläkin merkittävemmän. Vedon aikana meininki oli katossa ja voiton varmistuttua meiningin taso hajotti katon. Älä unohda tätä fiilistä. Vihreä väri pukee koneinsinööriä ja tämä yhdistelmä saa sähköinsinööriin hyvälle tuulelle.

Murtunut koneinsinööri kaivaa häpeän kuoppaa!

Muista myös, että aina kun ahdistaa tai jokin asia ärsyttää, niin meille kippareille voi tulla juttelemaan. Kerromme vaikkapa huonon vitsin, piirrämme sinulle hassun kuvan tai kuuntelemme ihan mitä sinulla sattuu olemaan kerrottavana. Juttelemaan pitää tulla tosin muutenkin!

Tsemppiä syksyyn toivottavat,
Mikko ja Joni

Tervemenoa kiltabyrokratia

Teksti: Aliisa Pietilä

Tuntuuko sinustakin typerältä, että kiltamme tuhannesta jäsenestä vain alle 40 pääsee oikeastaan vaikuttamaan yhdistyksen asioihin? Oletko joskus miettinyt, miksi muista killoista tulevat kaverisi saavat äänestää kiltansa puheenjohtajasta mutta sinä et? Haluaisitko, että killan toiminnassa olisi mukana suurempi osa kiltalaisista kuin tällä hetkellä on?

Mikä valtuusto?

Tällä hetkellä SIKin ylintä päättävävaltaa käyttää 25-henkinen valtuusto, joka valitaan vaalilla joka vuosi loka-marraskuussa. Valtuustovaalissa äänioikeutettuja ja vaalikelpoisia ovat kaikki killan varsinaiset jäsenet. Käytännössä äänestysprosentti on yleensä noin 15 (tai vähän alle), ja ehdokkaitakin on vähän: tämän vuoden valtuustolla on vain yksi varajäsen ja viime vuoden valtuusto jäi hallituksen valinnan jälkeen kolmella vajaaksi, eli jouduttiin järjestämään täydennysvaalit.

Kovin suurta kiinnostusta valtuusto ei siis kiltalaisissa herätä. Ylivoimaisesti kiinnostavin asia valtuutetun hommassa on se, että pääsee äänestämään hallituksen puheenjohtajaa valittaessa. Teoriassa valtuusto valitsee koko hallituksen, mutta käytännössä killan historia (tai ainakaan sähköinen dokumenttiarkisto, jota killan webistä löytyy vuodesta 2005) ei tunne tilannetta, jossa puheenjohtajan esitys hallituksesta ei olisi mennyt valtuustossa läpi sellaisenaan.

Jos valtuustoa ei olisi

Jos valtuusto lakkautettaisiin, siirryttäisiin SIKissäkin pitämään killan kokouksia. Joka vuosi loppuvuodesta pidettäisiin siis vaalikokous, jossa jokainen killan varsinainen jäsen saisi äänestää parhaaksi katsomaansa henkilöä puheenjohtajaksi. Alkuvuodesta pidettäisiin vuosikokous, jossa käsiteltäisiin tilinpäätös ja toimintakertomus sekä toiminnantarkastajien lausunto, myönnettäisiin vastuuvapaus edelliselle hallitukselle sekä käsiteltäisiin toimintakertomus ja talousarvio. Lisäksi voitaisiin pitää ylimääräisiä kokouksia - kuten valtuusto nykyään pitää - joissa käsiteltäisiin killan toimintaa vuoden kuluessa.

Valtuuston lakkauttamisesta on tänä syksynä keskusteltu nykyisen valtuuston keskuudessa vakavasti. Suurimpana huolenaiheena esiin on noussut se, että killan kokouksiin ei välttämättä riittäisi kiinnostuneita osallistujia. On kuitenkin muistettava, että valtuutetunkin "velvoite" osallistua valtuuston kokouksiin on lähinnä omien korvien välissä ja kokouksiin osallistumattomuudesta ei tule mitään sanktioita. "Osallistumispakosta" huolimatta valtuustonkin kokouksissa on päätösvaltaisuus (vähintään 13 valtuutettua paikalla) välillä ollut tiukassa.

Jotkut ovat myös olleet huolissaan siitä, että uudet fuksit jyräisivät vaalikokouksessa. Todennäköisesti tämä ongelma tulisi eteen lähinnä vain, jos kokoukseen osallistumisesta saisi fuksipisteitä. Äärimmäisenä ratkaisuehdotuksena on myös esitetty joissakin killoissa käytettyä toimintamallia, jossa fuksit eivät saa äänestää vaalikokouksessa. Vastaavasti se, että joku toisi vaalikokoukseen 50 vastaajaneiksi liittynyttä kaveriaan on ongelma, joka olisi helposti torjuttavissa jonkinlaisella karenssilla uusien jäsenten hyväksymisessä vaalikokousta edeltävänä aikana.

Valoisampi tulevaisuus?

Valtuusto lisää killan byrokratiaa ja aiheuttaa sen, että asioista päättävät samat kiltaktiivinaamat kuin aina ennenkin. Keväällä 2012 toteutetun palautekyselyn tuloksista näkyi selkeästi kiltalaisten kaipaava avoimempaan toimintaan. Kilta koetaan isona sisäpiirinä, ja valtuusto vahvistaa tätä vaikutelmaa. Killan tarkoitus on kuitenkin yhdistää kaikkia sähköllä opiskelevia (ja meitä muita SIKkoukkuun jääneitä). Valtuustosta luopuminen lisäisi avoimuutta, kun kokoukset ja hallituksen toiminnastaan antama informaatio olisivat samalla avoimia kaikille kiltalaisille.

Valtuuston toiminta ei keskimäärin ole kovin aktiivista - ehkä siksi, että valtuustossa istuu lähinnä toimareita tai vanhoja ja kiireisiä ihmisiä, eikä kenenkään into kohdistu juuri valtuustotoimintaan. Vanhojen kokousten pöytäkirjoja lukiesaa tulee vahva mielikuva, että tilanne on ollut sama varsin pitkään: vuodesta toiseen pöytäkirjoissa toivotaan valtuustolta aktiivista toimintaa ja surraan kiltahuoneen likaisia kahvikuppeja. Kahden vaalikokouksen vahvalla kokemuksella olen myös valmis veikkaamaan, että vaalikokouksissa on ennenkin kerrottu samoja vitsejä kuin varmaan tänäkin vuonnallaan kertomaan.

Keksin yhden syyn, miksi valtuusto on hyvä asia: tällä hetkellä on varmaa, että joku muukin kuin hallitus perehtyy toimintasuunnitelmaan, talousarvioon, toimintakertomukseen ja tilinpäätökseen. SIK on kuitenkin siinä määrin aktiivinen yhdistys, etten usko että tämä tilanne muuttuisi radikaalisti jos valtuustoa ei enää olisi. Valtuuston lakkauttaminen ei tietenkään poistaisi kaikkea byrokratiaa eikä parantaisi koko maailmaa eikä poistaisi maanantaita kalenterista, mutta tuskin se tilannetta huonontaisikaan.

Valtuuston lakkauttamista harkitaan siis tällä hetkellä tosissaan, ja mahdollisia toimintamalleja tulevaisuuteen pohditaan. Käytännössä valtuuston lakkauttaminen tarkoittaisi killan sääntöjen muuttamista, eli valtuuston voi lakkauttaa vain valtuusto itse. Syksyn aikana kuitenkin kartoitetaan kiltalaisten mielipidettä asiaan: pidä siis silmäsi ja korvasi auki, ja ilmoita mielipiteesi kun sitä sinulta kysytään! Paras tapa vaikuttaa asiaan on tietysti asettua itse ehdolle valtuustovaaleissa - seuraa siis tiedotusta killan nettisivuilla ja ilmoitus-
taululla.

Kuinka syksy selätetään?

Lue ammattiahdistujan vinkit syksystä selviytymiseen

Teksti: Johanna Vesterinen / Sössön toimitus

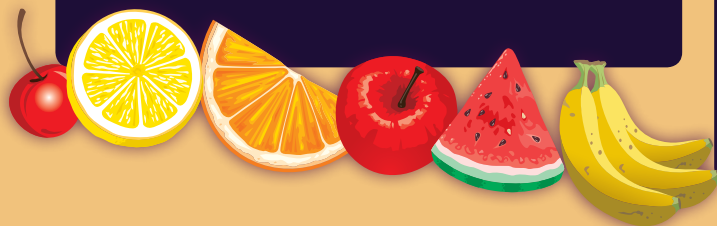
Koulu alkoi, harkkadediksiä puskee, tentit ahdistaa, masentaa, vettä sataa, on pimeä ja kaikin puolin kurjaa. Syksystä voi kuitenkin selvitä hengissä ja kurjuutta voi helpottaa ihan yksinkertaisilla asioilla.

Nuku

Riittävien yöunien pitäisi olla itsestäänselvyys, mutta harmillisen usein unet tuppaa unohtumaan milloin mistäkin (teko) syystä. Koulu, työt ja kissanristiäiset kun ajavat unen edelle. Tästä seuraa ikävä noidankehä, kun väsymys johtaa aikaansaamattomuuteen ja siitä taas seuraa lisää kiirettä, stressiä ja unettomuutta. Pidä unirytmisi mahdollisimman säännöllisenä, myös viikonloppuisin. Älä pyhitä viikonloppua nukkumiselle, se sekoittaa rytmiä eikä oikeastaan edes piristä. Pitkien unien jälkeinen pöhnä on varmasti kaikille tuttu. Sen sijaan älä juhli ihan joka viikonloppu, vaan ota välillä rennosti ja leppää ihan muuten vain. Aivan välttämätön allnighter Maarilla tai yöllinen leffamaraton keskellä viikkoa on silloin tällöin ihan ok, kunhan siitä ei tule tapa.

Syö monipuolisesti

Tämäkin menee kategoriaan itsestäänselvyys, joka vaatii muistuttelua. Pitkät koulupäivät altistavat herkuttelulle ja epäterveellisille välipaloille, mutta oikeastaan pasteijasta tai suklaapatukasta ei tule yhtään parempi olo ja kohta on taas kiljuva nälkä. Jos kouluruokat ovat jo kiinni, kokeile kiltiksen karkkiautomaatin sijasta rahkaa ja esimerkiksi marjoja. Lupaam, että nälkä pysyy paremmin ja vireystila paranee huomattavasti! Maaripsan sijasta mukaan kannattaa napata kotoa esimerkiksi omaa lempparipastaa tai tuhti salaatti. Ateriarytmissä kannattaa panostaa säännöllisyyteen, niin kehokin pysyy paremmin menossa mukana. Äläkä unohda herkutella aina silloin tällöin. Joskus purkki Ben & Jerrysiä voi olla juuri se juttu, joka pelastaa huonon päivän.

Älä unohda d-vitamiinia

D-vitamiinin puute yhdistetään moniin sairauksiin osteoporoosista masennukseen. Ei siis ole mitenkään turhaa, että siitä meuhkataan niin paljon. Itselläni kyseinen vitamiini vaikuttaa vireystasoon ja mielialaan ihan merkittävässä määrin.

Ihminen saa d-vitamiinia monipuolisesta ruokavalios-
ta, mutta pääasiallinen ison D:n lähde on auringon UVB-säteilyn aiheuttama reaktio iholle. Pohjoisilla leveysasteilla UVB-säteilyä on riittävästi ainoastaan kesällä. Keski-
veto suomalainen ei saa kesän ulkopuolella läheskään tarpeeksi d-vitamiinia pelkästä terveellisestä ruokavaliosta. Siksi sitä kannattaakin syödä talven korvilla suoraan purkista. Naisten d-vitamiinitasot ovat usein matalammat kuin miehillä, joten erityisesti heidän kannattaa aloittaa vitamiinitankkaus ihan viimeistään nyt. Vuorokausiannoksesta käydään kiivasta taistelua, sillä nykyisiä viranomais-
suosituksia pidetään aivan liian alhaisina. Päätä itse, mikä on mielestäsi ihanteellisin annostus.

Liiku

Joskus tuntuu ehkä vaikealta, jopa vastenmieliseltä nostaa hanuri ylös penkistä. Kannattaa kuitenkin uskoa, kun sanon, että se todellakin kannattaa! Yleensä nuo negatiiviset filikset jää salin ulkopuolelle. Sitä paitsi liikunta on loistava tapa päästellä höyryjä. Kunnon treenin jälkeen olo on energinen ja kevyt. Urheiluun myös jää koukkuun, kun päästää endorfiinit valloilleen. Liikunnalla on tutkitusti suora vaikutus mielialaan.

Paras saamani liikuntavinkki on se, että viikot kannattaa suunnitella liikunnan, ei esimerkiksi koulun tai työn ehdoilla. Tällöin et voi vedota enää tekosyihin, kun kalenteriin on valmiiksi tehty tilaa liikunnalle.

Jos tuntuu siltä, että salitreeneit tai lenkkeilyt ei vain yrityksestä huolimatta tunnu omalta, kokeile rohkeasti jotain muuta: ryhmäliikuntaa, joogaa, kiipeilyä, akrobatiaa, tankotanssia, kamppailulajeja, tennistä... Joku natsaa aivan varmasti!

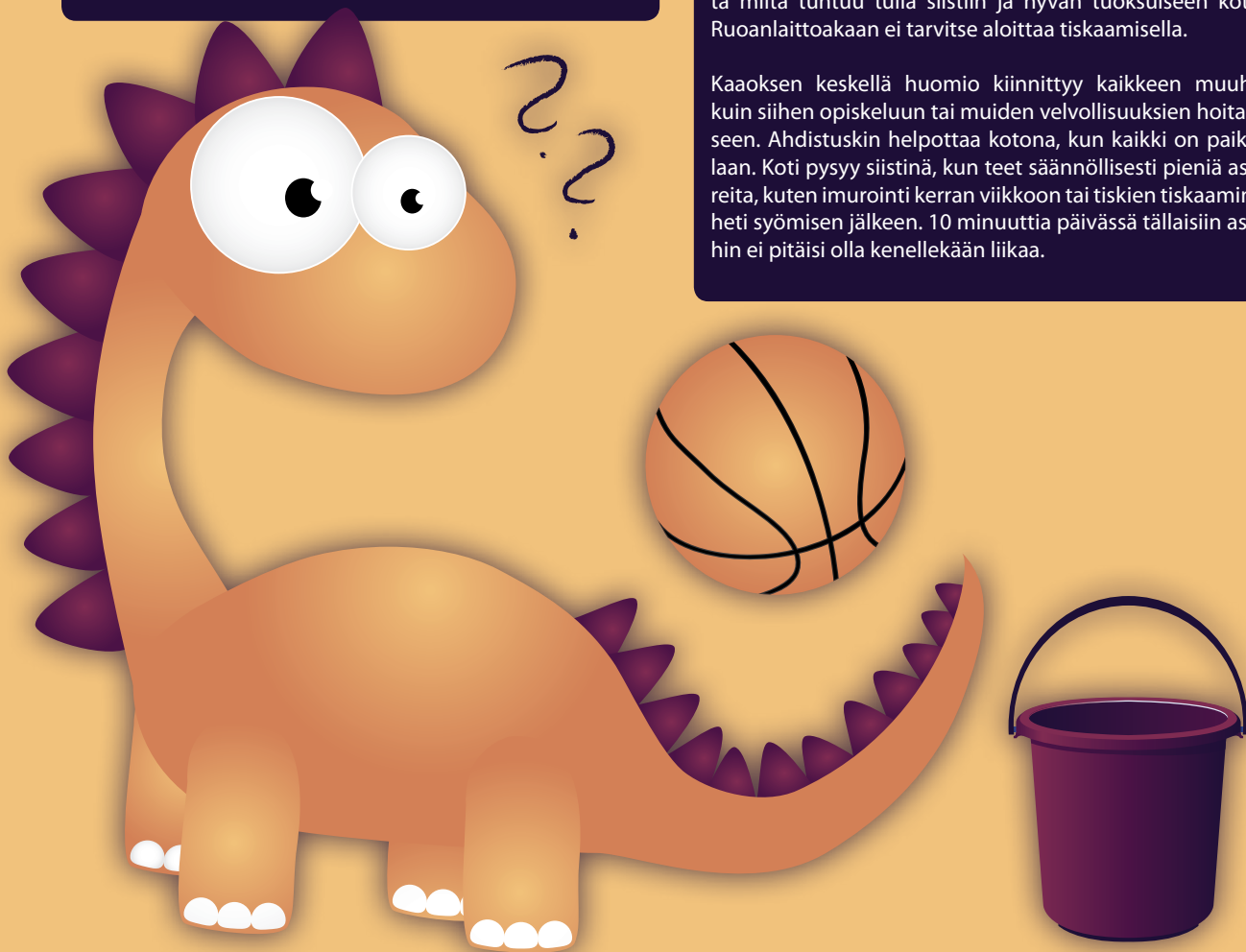
Suunnittele

Kun kasautuvat hommat saa listattua ja niille on määritetty dedikset, tehtäväpinosta suoriutuminen ei tunnukaan enää mahdottomalta tehtävältä. Jos tästäkin huolimatta hommia jää tekemättä tai asioita unohtuu, äärimmäisenä keinona kalenteriin voi tehdä joka viikolle kellontarkan arkilukujärjestyksen. Joitakin tällainen järjestelmällinen aikataulutus voi ahdistaa, mutta ainakin itselläni se on lopettanut yölliset paniikkiheräilyt hoitamattomien juttujen takia. Toisaalta jos tuntuu, että rutiineja alkaa olla liikaa, riko ne.

Siivoa

Voi ehkä kuulostaa hullulta. Miten siivoaminen muka vaikuttaa jaksamiseen? Ajattele kuitenkin niin päin, että miltä tuntuu tulla siistiin ja hyvän tuoksuiseen kotiin. Ruoanlaittoakaan ei tarvitse aloittaa tiskaamisella.

Kaaoksen keskellä huomio kiinnittyy kaikkeen muuhun kuin siihen opiskeluun tai muiden velvollisuuksien hoitamiseen. Ahdistuskin helpottaa kotona, kun kaikki on paikoillaan. Koti pysyy siistinä, kun teet säännöllisesti pieniä askareita, kuten imurointi kerran viikkoon tai tiskien tiskaaminen heti syömisen jälkeen. 10 minuuttia päivässä tällaisiin asioihin ei pitäisi olla kenellekään liikaa.

Rentoudu (ja biletä)

Kun nakki otsassa alkaa lähennellä HK:n sinistä, on hyvä tuulettua. Tuulettua kannattaa toki myös ennaltaehkäisevästi. Lähde sitseille, sunnuntaibrunssille, sillikselle, leffaan, fuksibileisiin... Ajatukset pitää irroittaa arjesta säännöllisesti. Tosin kannattaa muistaa, että liiallista juhlimista seuraa morkkis. Rentoutua voi myös tuhlaamalla. Syksy on tekosyy uusia vaatekaappi kivoilla asioilla ja shoppailla kallista elektrooniikkaa opiskelun varjolla. Jos arki tuntuu ihan tosi pahalta, tee jotain repäisevää ja lähde vaikkapa äkkilähdölle etelään.

Älä jää yksin

Hauskan pitäminen ja tsillailu on tuhat kertaa hauskempaa kaverin kanssa. Todennäköisesti kavereillakaan ei ole yhtään sen helpompaa, mutta yhdessä hajoilu auttaa. Yhdessä on myös kiva nauraa. Jos perjantai-ilta on joskus vähän venähtänyt, kannattaa kokeilla kollektiivista krapulointia. Pitsa ja huonot leffat kivojen kavereiden kanssa ihan oikeasti vähentää morkkista ja piristää.

Kaverit kannattaa myös hyödyntää opiskelussa. Monta aivoa saman ongelman kimpussa nopeuttaa ongelmien ratkomista. Sitä paitsi opiskelu on monin verroin hauskempaa, kun yksin ei tarvitse sulatella naamaa kenttäteorioiden tai piirianalyysien parissa. Vaikka lukisi eri kursseja kuin kaverit, kannattaa kollektiivista opiskelua kokeilla. Ainakin aina niin ankealla Maarilla viihtyy paremmin, kun ei tarvitse olla yksin.

Ota kaikki irti syksystä

Jos tästä jutusta ei jäänyt mitään käteen, niin muista ainakin tämä: Ajattele positiivisesti! Syksy kun on muuta kuin pimeää ja märkää. Koulun alun myötä kiltiksellä on taas kuhinaa ja kivaa tekemistä riittää laidasta laitaan. Varsinkin alkusyksy on täynnä kivoja värejä, joten nauti niistä vielä kun voit. Käy kävelyllä ja haistele kirpeää syysilmaa. Vapauta sisäinen lapsesi ja heittäydy lehtikasaan. Laita kumpparit jalkaan ja hypi vesilätäkössä. Aloita lehtisota.

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you
at www.abb.fi/uralle

You find us also
at www.facebook.com/ABBUrall

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™

Kirkkoveene ja putoava pallo - tarinoita kesätöistä

Haastattelu ja kuvat: Anna Mannila

Oman alan kesätyö on monen nuoren teekkarin unelma. Usein ensimmäiset kesätyöt poikivat myös uusia kesätyöpestejä tai jatkosopimuksia osa-aikaisena työntekijänä haastavammissa tehtävissä. Haastattelimme kahta hieman vanhemman vuosikurssin teekkaria, jotka ovat viihtyneet ensimmäisen kesätyönantajansa leivissä jo useamman vuoden.

Ensto - Kati Harjula

Kati on neljännen vuoden EST-opiskelija, joka opiskelee pääaineenaan valaistustekniikkaa.

Mitä sinusta tulee isona?

Valaistus- tai valaisinsuunnittelija, en ole vielä ihan varma.

Valaisinsuunnittelija? Siis tarkoitat varmasti sähköistä puolta, etkä esimerkiksi muotoilua?

Se onkin äärimmäisen hyvä kysymys. En ole vielä päättänyt, haluanko suunnitella tilan valaistusta vai valaisimia.

Haluatko kertoa, mitä Ensto tekee?

Ensto tekee aika monia juttuja. Utility Networks -yksikkö, missä minä olen, tekee kaikkea sähkönsiirtoon liittyvää paitsi kaapeleita. Building technology keskittyy talojen lämmitys- ja valaistusratkaisujen lisäksi sähköautojen lataus- ja tolppiin. Kolmas tärkeä osa-alue on koteloitiratkaisut. Meidän osasto tosiaan tekee sähkönsiirtoa, mutta tehdään yhteistyötä talotekniikatyyppien kanssa.

Miten sinä päädyit Enstolle?

Hain silloin ensimmäisenä kesänä moneen paikkaan ja Ensto oli ensimmäinen, joka vastasi. Halusin sinne, koska työtehtävät vaikuttivat mielenkiintoisilta. Olin kirjoittanut työhakemuksen saatekirjeeseen jotain hauskaa, josta olin epävarma, kannattaako tällaista edes työhakemukseen kirjoittaa. No,

sillä sain töitä. Kannatti olla omaperäinen!

Olitko siis Porvoossa töissä Enston päämajalla?

Ei, meitä on täällä 10 hengen tiimi Innopolissa.

Puhuit mielenkiintoisista työtehtävistä. Mitä olet tarkalleen ottaen tehnyt?

Ensimmäisenä kesänä päivitin komponenttiarkistoa ja sitten ihan ladin piirilevyjä, eli kolvasin, mikä oli hyvää sorminäppärysharjoitusta. Yksi isoimmista hommista oli jännitekorotuksen testikappaleiden kokoonpano. Sitä olen tehnyt useampana kesänä.

Viime vuoden olin myös opintojen ohessa töissä, ja tein kandintyönä kapasitiivisen kytkimen LED-valaisimeen, joka ei ole oikeastaan vielääkään oikein valmis.

Nyt olen alkanut suunnitella LED-valaisinta.

Mikä töissäolossa Enstolla on ollut parasta?

Lähinnä työkaverit ja työympäristö. Meillä on ihan oikeasti sellainen "Ensto spirit" ja kannustava ilmapiiri. Lisäksi minulla on tosi hyvä pomo, joka osaa olla kaveri silloin kun voi, mutta on kuitenkin hyvä esimies ja osaa opettaa. Työtehtävät ovat myös olleet vaihtelevia, pysyy mielenkiinto yllä.

Entä haastavinta?

Haastavinta on se, että välillä tuntuu siltä, ettei oikeasti osaa mitään. Huomaa kyllä, ettei koulussa opi mitään ja töihin mennään oppimaan. Koulussa opituilla perustaidoilla ei ihan kauhean pitkälle pötkitä.

Kenen kannattaa hakea Enstolle töihin? Millaisia työntekijöitä Ensto mielestäsi hakee?

Tuotantoon Porvooseen ihan kaikenlaisia ihmisiä, sinne pääsee kai ihan kätevästi. Innopolissa kaivattaisiin ilmeisesti koodaria. Yleisesti haetaan innokkaita elektroniikan ja sähkötekniikan osaajia. Kannattaa hakea vaikka olisi paikkoja avoinna, koska kyllä sinne aina joku palkataan. Harrastuneisuudesta kannattaa mainita.

Fortum - Antti Yli-Savola

Antti on viidennen vuoden sähköläinen, joka opiskelee sähköverkoja ja suurjännitetekniikkaa.

Mitä susta tulee isona?

Diplomi-insinööri sitten kun valmistun, muuten en osaa sanoa tarkemmin.

Kertoisitko Sössön lukijoille, mitä Fortum tekee?

Fortum on energia- ja verkkoyhtiö, joka toimii Pohjoismaissa, Baltiassa ja Venäjällä. Fortum omistaa esimerkiksi Espoon sähköverkon.

Miksi olet halunnut juurikin Fortumille töihin?

Olin nyt siis kolmatta kesää töissä, ja ehkä alunperin menin töihin sinne sen takia kun pääsin sinne 2011. Silloin olin Suomenojan voimalaitoksella. Mutta tottakai se on hyvä firma siinä mielessä, että tarjoaa juuri sähköverkkotekniikan alan töitä, on tunnettu, arvostettu ja kansainvälinen, iso ja vakaa yritys.

Aina ensimmäisen kesän jälkeen olen saanut muitakin töitä, mutta mennyt takaisin Fortumille. Nyt olen ollut kaksi kesää Keilaniemessä, ja onhan siinä lyhyt työmatkakin motivoinut aika paljon, kun matka kestää pyörällä 7 minuuttia.

Mitä olet tehnyt Fortumilla?

Nyt viimeiset pari kesää pääkonttorilla olen ollut sähkönsiirron verkkopalveluissa teknisenä asiakasneuvojana, sekä kuluttaja- että yritysasiakkaille ja sähköurakoitsijoille. Se ei ole pelkkää puhelinneuvontaa, koska tehtävät voivat olla niin monimutkaisia, ettei niitä

puhelimessa voida tehdä. Esimerkiksi jos joku tilaa uuden sähköliittymän, suunnittelen miten se verkko rakennetaan, simuloin ja lasken millä tavalla se on mahdollista liittää verkkoon ja teen tarjouksen sähköliittymästä. Mutta tottakai asiakasneuvonnassa voi tulla ihan mitä tahansa vastaan.

Mikä on ollut parasta kesätöissä?

Konkreettisuus, saa itse tehdä ratkaisuja ja vaikuttaa siihen mitä vaikka rakennetaan. Omalla työllä on vaikutusta. Ja sitten tietysti se, että itse voi järjestellä tehtäviään ja työtään, eikä ole liiallista kontrollointia.

Mikä on ollut haastavinta?

Ainakin aamulla herääminen on haastavaa välillä, se ei ole helppoa ikinä. Asiakasneuvojana ei voi ikinä osata kaikkea, vaikka on kaksi kesää tehnyt samoja hommia. Aivan viimeisellä viikollakin tuli uutta vastaan. Siitä on selvinnyt luovalla ongelmanratkaisutaidolla, positiivisuudella ja huumorintajulla. Myös hyvä työporukka auttaa tosi paljon.

Mikä on näkemyksesi siitä, millaisia ihmisiä Fortum palkkaa ja কেনen kannattaa hakea teille töihin?

Fortumilla ei käsittääkseni katsota pelkästään sitä, sopii-

ko siihen nimenomaiseen kesätööhön. Pitää antaa sellainen kuva, että on pidemmän työsuhteen arvoinen. Pitää olla sellaista asennetta ja osaamista, jolla voisi olla pidempäänkin töissä.

Työt edellyttävät kykyä multitaskata, jotta paletti pysyy koossa. Pärjätäkseen tarvitsee organisointikyvyn lisäksi reippautta ja selkeää ulosantia.

Kerro kesätyökasku.

Meillä oli hyvä kesätyöporukka, jonka kanssa yksi päivä heiteltiin palloa Fortumin tornin katolla. Pallo lensi katolta 84 metriä alas ja lähdimme hissillä metsästämään palloa, huonolla menestyksellä. Viisi kesäduunaria etsi kymmenen minuuttia sitä palloa pääkonttorin pihasta, löytämättä sitä. Tilanne oli tavallaan aika koominen.

Maailman viimeinen valkoviinitest

Teksti: Mikael Kauppinen

Kuvat: Jutta Kalli

Viime kesänä Sössön toimitus testasi Alkon viinien makuluokitukset, ja tänä kesänä sama urakka oli jälleen edessä, sillä luokitukset ehtivät muuttua vuoden aikana. Testattavaksi valikoitui muutama valkoviini, jotka kuuluvat opiskelijan budjetin kannalta suotuisaan hintaluokkaan. Parin viinin kohdalla halvan hinnan huomasi suorastaan mausta, mutta jälleen yksi viineistä nousi toimituksen ehdottomaksi suosikiksi.

Alunperin tämänvuotisen Kesäsössön viimeiseksi jutuksi tarkoitettuun testiin osallistui kourallinen viime- ja tämänvuotisia sössöttäjiä. Testiolosuhteista mainittakoon sen verran, että sää Alvarin aukiolla puiden katveessa oli niin suotuisa, kuin myöhäiseltä elokuun iltapäivältä saattoi odottaa. Raati ei edes kastunut matkalla jatkoille! Teoriassa raadin olisi pitänyt testata jokaisesta Alkon makuluokasta ainakin yksin viini, mutta tähän ei yhdelläkään sössöläisellä riittänyt rahkeet. Vakiovieraat eli Sössöbooli sekä Kaikilla mausteilla -sipsit pitivät huolen testaajien makuhermojen resetoinnista eri viinilaatujen välillä. Viinit myös nautittiin opiskelijoille ja rantojen miehille tunnettuun tapaan, eli käyttämättä juo-

mia jääkaapissa viilenemässä. Raati kuitenkin suosittelee esijäähdyttämistä.

Marienglöcklök

Marienglöckchen (kyllä, on näin vaikea kirjoittaa, siksi myöhemmin tekstissä puhutaan tuttavallisesti Marienglöcklökistä) oli viime vuotisen raadin parhaimmaksi arvostama viini, ja odotukset olivat tänäkin vuonna korkealla. Ennen viini kuului makuluokkaan "pirteä ja hedelmäinen", ja Alkon vaihdettua luokkien kuvaukset ja värit tämä viini kuuluukin luokkaan "lempeä ja makeahko". Ennen maistelua tehtiin lisäksi havainto, että tässä viinissä on vähemmän voltteja kuin Sössöboolissa!

Ensimmäinen maistaja kuvasi viiniä melko lämpimäksi, sillä viinejä ei oltu ehditty jäähdyttää ennen testausta. Kuitenkin sama maistaja ei pitänyt viiniä siltikään pahanmakuisena. Raati ei myöskään osannut valita, so- piiko tälle viinille paremmin vanha vai uusi makuluokka, sillä kaikki aiemmin mainitut kuvailut sopivat tähän viiniin. Tämä pehmeä viini on myös itse asiassa Alkon halvin valkoviini. Lopulta raati päätyi toteamaan Marienglöcklökistä, että se on edelleen tosi hyvää, ja että se toimii myös Kaikilla Mausteilla.

Arvosana: viisipilliä.jpg

Verta nenästä

Gazela vinho verde

Seuraavaksi testiviiniksi oli valikoitunut killan hovimestarin vanhempien suositus. Pullo oli jo itsessään visuaalisesti hyvin miellyttävä, ja viinissä olleet kuplat kiinnittivät testaajien huomion. Avatessa viini peräti kuohui, ja raati alkoi jo epäillä, että onko testijoukkoon vahingossa livahtanut kuohuviini. Kaupassa kävijä vakuutti pulloon löytyneen viiniosaston puolelta.

Raadin epäilykset kuohuviinisolutuksesta vain vahvistuivat, kun ensimmäisen makuarvion mukaan viini vaikuttaa lähinnä huonosti kuplivalta skumpalta. Lievä pieruvesimäisyys eli vichymäisyys kantautui myös makuhermoja pitkin, ja Breaking Wind -vitsit alkoivat lentää. Loppupuleissa kirpeä makuelämys ei juurikaan kirjoittanut ylistystä raadilta.

Arvosana: kolmepilliä.jpg

” Kun olin tonttuna töissä, siellä oli se konelainen joulupukki.

” Vähän kuin äskeinen viini, mutta breikattu

Fiesta del Sol vino de aguja

Tässä kohtaa jopa allekirjoittaneen toimittajan käsiala on alkanut haparoida, eli ilmeisesti jutun virkistysratat oli jo saavutettu. Testattavaksi viiniksi oli valikoitunut Alkon toiseksi halvin valkoviini. Pullo ei ollut ulkoisesti kovin vakuuttava, ja raati haikaili jo enemmän Sössöboolin perään.

Maun puolesta testattu viini maistui lähinnä pieruskumpalta. Pieruisen lisäksi ainoa toinen kuvaava adjektiivi viinille on marjaisa. Raati ei ilmeisesti juurikaan perustanut kyseisestä viinistä, joten murskaavalta tuomiolta ei voi välttyä. Tähän voisi myös puuttuvien muistiinpanojen sijaan kirjoittaa jotain tyhjänpäiväistä täytteeksi, mutta mennään nyt vain suoraan siihen arviointiin ja testin viimeiseen viiniin.

Arvosana: kaksipilliä.jpg

” Hyttysiä pois sade pois saatana

Marienglöckglök

Tämänkertaisen viinitestin viimeiseksi yllätysviiniksi valikoitui jälleen viimekertainen voittaja, eli Marienglöckchen! Huppeloitunut raati taputti innoissaan pieniä, karvaisia käsiään ja ojensi lasinsa mais- taakseen tätä myöhäisen kesän illan kestopuosikkia. Osa raadista oli arvellut jo, että testin aikana saatettaisiin kohdata kaksi tai useampi Marienglöckglök-pullo, mutta kaup- paihminen oli arvellut, että sekä tes- tin alkuun että loppuun sopisi tämä sama toimitusten kestopuosikki.

Viini ei tälläkään kertaa ollut ehtinyt viiletä optimaaliseen nautiskelu- lämpötilaan, mutta se ei raadin mie- lestä tuntunut vielääkään maussa. Marienglöckglök koettiin yhä vain uu- destaan herkulliseksi, ja raati päät- ti yksimielisesti, että se toimii aivan mainiosti sekä testin ensimmäisenä että viimeisenä viininä.

Arvosana: viisipilliä.jpg

Linkki kiinnostuneelle lukijalle Alkon sivuille makuluokituksiin: <http://www.alko.fi/ruoka--juoma/pieni-juomaopas/makutyypit/>

Breaking Wind Rotten tomatoesissa: http://www.rottentomatoes.com/m/breaking_wind_2012/

” Kun tuolla on toi muoviputki, niin jos sinne menisi vetämään viinaa, tulisiko siitä kän- niputki?

Breaking wiiniind!

Pilkettä ja rautalankaa

Kiltamme järjestää vuoden mittaan erilaisten vapaa-ajanaktiviteettien sekä urheilu- ja kulttuuritapahtumien lisäksi laajan kirjon muitakin jäsenpalveluita. Myös Yrityssuhdetoimikunta lyö oman panoksensa tapahtumatarjontaan ja jäsenpalveluihin järjestämällä vuoden aikana excursioita ja saunailtoja alan yritysten kanssa sekä ilmoittamalla yhteistyöyrityksissä vapaana olevista työpaikoista killan web-sivuilla. Yritystapahtumat ovat hyvä tapa päästä luomaan kontakteja elektroniikka- ja sähköalan yrityksiin ja kuulemaan viimeisimmät päivitykset alalta. Ovatpa excursiot poikineet joillekin kiltalaisille kutsun työhaastatteluun ja uuden työpaikankin. Vaikka työpaikka jäisikin saamatta, nostaa vierailu varmasti opiskelumotivaatiota ja saattaa auttaa pääainevalintoja tehdessä. Näissä tapahtumissa kannattaa siis ehdottomasti käydä! Tämän artikkelin tarkoitus on avata excursiokulttuuria uusille opiskelijoille ja samalla palauttaa perusasiat vanhempienkin tieteenharjoittajien mieleen.

Killan Internet-sivuilla excursio on määritetty seuraavasti: "Excursioiden tarkoituksena on tarjota opiskelijoille mahdollisuus tutustua oman alan yrityksiin

sekä myös muuhun yritysmailmaan. Pidemmällä excursiolla hauskanpito ja teekkariperinteiden vaaliminen on tärkeä osa excursiota. Excursioilla käyttyään hyvien tapojen mukaisesti, kuitenkin pilke silmäkulmassa."

Yllä oleva määritelmä tiivistää excursioiden tarkoituksen hyvin napakasti. Viimeinen lause tosin herättää usein yksinkertaisuudessaankin kysymyksiä: miten pukeudun kyseiselle exculle, onko tiedossa taas yksi ilta epämukavassa puvussa? Määritelmän kaksi viimeistä sanaa jätetään kokonaan lukijan tulkittavaksi.

Tapahtumien luonne sanelee useimmiten pukukoodin, ja excursion järjestäjä ilmoittaa tästä yleensä tapahtuman kuvauksessa tai sähköpostitse osallistujille ennen tapahtumaa. Tyypillisimpänä ovat smart-casual, business-casual sekä business. Näistä voi käydä kurkkaamassa lisätietoa esimerkiksi [sosso.fi/dresscode](https://www.sosso.fi/dresscode) tai googlaamalla. Hyvä nyrkkisääntö vapaamman pukukoodin tapahtumissa on miettiä miten pukeutuisi kyseisen yrityksen työhaastatteluun. Haluathan silloinkin esiintyä eduksesi!

Entä sitten käytös? Itsestään selvää? Pidemmällä reissuilla ja "turnauksen" ede-

nessä saattaa "pilke silmäkulmassa" mennä joskus yli. Muutaman tunnin bussiajelen ja viidennentoista Hittiputken jälkeen pitäisi taas pystyä kokoamaan itsensä edustuskuntoon. Käytöstapojakaan ei saisi unohtaa bussiin vierailun ajaksi. Puhujan yllättävä huumorisävytteinen kysymys on ok, taskumatista naukkailla taas ei. Excu-porukka edustaa vierailun aikana kohdeyritykselle itsensä lisäksi koko kiltaa eli Otaniemen sähköteekkareita. On mukavampi hakea töitä, jos rekrytoijalla on jo positiivinen kuva kiltamme jäsenistä!

Kirjoittaessani tätä tekstiä aloin väkisin miettiä, pitäisikö määritelmän viimeistä lausetta muuttaa. Asiahan on ilmaistu erittäin huonosti, jos siitä joutuu kirjoittamaan sivun mittaisen tarkentavan artikkelin kiltalehteen. Uskon kuitenkin, että määritelmä kuvaa parhaalla mahdollisella tavalla excursioita, eikä teekkarille tarvitse rautalangasta joka asiaa vääntää. Nähdään syksyn yritystapahtumissa, pilke silmäkulmassa!

Antti Raininko

Yrityssuhdemestari

Fingrid välittää. Varmasti.

Suomi toimii sähköllä. Fingrid vastaa Suomen päävoimansiirtoverkosta eli kantaverkosta, johon kuuluu noin 14 000 kilometrin pituudelta 400, 220 ja 110 kilovoltin voimajohtoja sekä yli sata sähköasemaa.

Huolehdimme siitä, että Suomi saa sähköä häiriöttä myös tulevaisuudessa. Lähivuosina rakennamme lähes 3 000 kilometriä uusia voimajohtoja ja noin 30 sähköasemaa. Näin olemme mukana kehittämässä suomalaista yhteiskuntaa ja jokaisen suomalaisen hyvinvointia.

FINGRID

www.fingrid.fi

GONG!

Olen Aliisa, ja olen Isan (kavereiden kesken Yli-Isa) kanssa puuhannut killan lukkarina tammikuusta. Lukkarointi on lystiä puuhaa, mutta hyvinä tyypeinä emme Isan kanssa vie kaikkea hupia itsellemme: kuka tahansa hommasta innostunut SIKkiläinen (eli esimerkiksi just sinä!) on tervetullut lukkarijaokseen ja lukkaroimaan sitseille.

Lukkarointia ei kannata kamalasti pelätä - ihan fuksille homma ei oikein sovi, sillä on hyvä vähän osata lauluja ja tuntea kulttuuria ennen kuin hyppää gongin aveciksi. Voidakseen lukkaroida ei kuitenkaan tarvitse olla mikään N²-vuosikurssilainen - itse lähdin hommaan tupsufuksina, ja olen toistaiseksi selvinnyt. Lukkarointia oppii tekemällä, ja siksi harjoittelu on parempi aloittaa ennemmin kuin myöhemmin. Kiinnostus sitsikulttuuria kohtaan on kuitenkin välttämätöntä, sillä lukkarin tehtäviin kuuluu myös opettaa ja ylläpitää sitsi- ja laulukulttuuria killassa.

Riittääkö, jos osaa lyödä gongia?

Lukkaroidessa on hyvä myös osata lauluja, siis siinä mielessä, että tietää suunnilleen miten sävelet ja sanat osuvat yhteen. Laulutaitokin saattaisi tietysti helpottaa hommaa, mutta nuotin vieressä on myös hyvä olla. Lukkarin on kuitenkin hyvä pitää omasta äänestään, sillä sitseillä joutuu puhumaan paljon ja usein. Omille jutuilleen kannattaa jaksaa nauraa, sillä muut eivät sitä välttämättä tee.

Lukkarin ensisijainen tehtävä ei kuitenkaan ole olla hauska - lukkari pitää huolen siitä, että sitseillä lauletaan ja että ilta menee eteenpäin. Käytännössä lukkari siis kommunikoi hupitoimikunnan kanssa illan aikatauluista sitsien aikana - jos jokin ruoka esimerkiksi myöhästyy, pitää lukkari kansan kiireisenä odotusajan. Lisäksi lukkari huolehtii siitä, että esiintyjät pääsevät estradille ajallaan. Osaltaan lukkari myös katsoo, etteivät sitsit räjähdä käsiin. Aina homman käsistä lähteminen ei tosin ole estettävissä, ja tällöin paras tapa onkin vain pysyä meiningissä mukana ja tarvittaessa vaikka jättää sitsien lopettaminen toiseen kertaan, kuten eräilläkin Wanhojen wappusitseillä tehtiin.

Lähde mun mukaan!

Lukkarointi on yllättävän työlästä, mutta hirvittävän hauskaa hommaa! Lukkaroidessa saa joskus kokea valtavia onnentunteita, esimerkiksi silloin, kun täysi Smökillinen ihmisiä onnistuu toimimaan Ikuisen teekkarin laulun neljännen säkeistön kertosakeen kertauksessa oikein, eli pöytää ylettömästi hakkaamatta.

Viime vuosina killassa on ollut kaksi lukkaritoimaria, mutta ensi vuodelle lukkareita otetaan mahdollisesti enemmän. Toive olisi, että lukkarin homma jakautuisi vähän usemmalle tyyppilä, ja että kaikki lukkarit eivät vaihtuisi joka vuosi. Kähmyt ovat kohta täällä, joten pian nähdään kuinka käy!

Jos innostus lukkarointia kohtaan kytee päässäsi, sinun ei tarvitse edes odottaa kähmyihin asti. Liity oitis irc-kanavalle !sik-lukkarit ja sähköpostilistalle sik-lukkarit@list.aay.fi ja olet mukana menossa! Jos et halua vielä lähteä lukkaroimaan, niin tule vaikka pyytämään yhtä puheenvuoroa jollakin loppuvuoden sitseistä.

Sössö summer city travel guide for foreign students – Turku

Text and photos: Nicholas Kukka

To fully enjoy this article, please visit sosso.fi/kukkaturuus.wma and turn up the volume

Sössö reporter Nicholas traveled to the beautiful city of Turku in June with a hope to fully feel the sense of Turkulaisianity by getting to see the hottest points of interest. This article is in English for the enjoyment of foreign students, so that they can get to know that there is also a city on the other side of kehä 3 (ring 3).

My journey to the old capital of Finland was a pleasant 170 kilometer drive, which I started right away in the morning in order to be able to absorb Turkuan haute couture as much as possible. Being early is the key so that there is still light outside so that the reporter can still take professional non-potato pictures with their camera-equipped smartphone. The car was a Ford Fiesta and not a bus so no pants were shat.

First thing you see in Turku is a fabulous 5 meter duck with pig parts and a house that looks like a Pringles can. The best observers will quickly learn that the house is actually not a Pringles can, because it has windows (no operating system though). Travellers are quickly reminded that they have now entered a vast metropolitan area when they see the Finnish He's Burger restaurant where they sell hamburgers.

When you take a left before the hauptbahnhof you will start heading towards the Aurajoki River which practically is water flowing through a city. What makes everything interesting is that it's actual-

ly not good to drink because when there was a fire in Turku it also meant that bars burned down and they replaced them with ships on water.

Attached is also a picture of a boat which is not a restaurant but drinking on the deck is possible if the captain permits and there is drinks. The name Marina is a typical Turkulaisian name for a woman. Roughly translated it means Whining or Bitching. Women and fashion were indeed present in Turku, and nowhere have I seen an assortment of astonishing shorts as often as here without having to assert myself for the cause of asinine journalism without being assaulted by

anything, except getting transferred to KHL. Talking bad things about Tepsi on a saturday night in a sportsbar can result in getting to hear the infamous shout "Kyl mää kurkkuu lyän", which means that the person wants to have a serious conversation with you, or "kähyyminne".

With things like these in one city is a good argument for Turku when a traveller is desperate for a new location. This only applies in the summertime though. Winter is cold.

the editor-in-chief.

Visitors can also see the world wonder of Turku next to the river. It required 1000 stone, 1000 wood and 1000 gold to build. It was built as soon as Turku advanced to the imperial age, and it will not take long before Turku will win the game. The wonder doesn't produce any units and cannot attack.

If the old buildings and museums are not the thing, travellers will be pleased to know that for instance the sports culture is very appreciated in Turku. Most Turkulaistians prefer ice hockey and are fans of the best player in the city, Tepsi. Most Turkulaistians can agree that Tepsi is a pretty cool guy and doesn't afraid of

Tätä on homosaatio

Teksti: Annukka Mannila

Kuva: Jutta Kalli

*Suomen suvaisevaisessa säätilassa on yksi kansanryhmä, jonka kärsimykset kaikuivat kuuroille korville. Vielä vuonna 2013, kun lihaviin pilkkaaminenkin on jo passé, heterojen syrjiminen jatkuu mediassa, työpaikalla ja katukuvassa yhtä ankarana kuin 50 tai 500 vuotta sitten. Onneksi Sössö ei alistu valtamedian trendeihin, vaan paljastaa nyt lukijoilleen arkipäivän **homosaation**.*

Homosaatiolla tarkoitetaan homojen ylikorostamista mediassa, yksityiselämässä ja milloin missäkin nyt kukin sattuu homo olemaan. Homosaatio on merkittävä yhteiskunnallinen ongelma, joka uhkaa heteroiden oikeuksia, koska eikö nyt voitaisi kaikki olla vaan ihan normaalisti.

1. Suomen leijona

Homosaatio ulottuu yhteiskunnassamme jo vuosikymmenien taakse. Suomen vaakunaeläimeksikin on valittu kaikista eläimistä homoin: onhan leijonista vain uroksilla aina tukka hyvin ja naaraat ovat kaljuja. Olisivat ottaneet vaikka karhun, tai edes hirven.

2. Hesari ja punaiset housut

Luulisi, että vapaassa yhteiskunnassa ihan tavallinen hetero saa pukeutua juuri niin kuin haluaa. Homosoituneessa Suomessa kaikki on kuitenkin toisin, ja valtakunnan päälehtikin oikein kehuu kuinka miehillä saa olla punaiset housut. Ei saa! Punainen on tyttöjen väri!

3. Salatut elämät

Salkkarit on koko kansan arki-ilmainen hupi, mutta oletteko koskaan ajatelleet, että suurin osa sarjan epäonnistuneista suhteista on heterosuhteita? Millaisen kuvan tämä antaa lapsille heteroparisuhteista? Spoilerivaroitus! Ainoastaan Miialla ja Sakulla oli lopulta hyvä parisuhde, ja sitten Miiakin kuoli syöpään.

4. Suomettumattomuus

Vielä ennen Neuvostoliiton sortumista miehet pitivät naisista ja laivat oli laivantekoaikaneesta suomalaisella telakalla tehtyjä, eikä Neuvostoliittoa saanut kritisoida. Nykyään telakat ovat ranskalaisia ja Venäjää saa kritisoida kauppasuhteiden sortamisen uhalla, ainakin jos kyse on vähemmistöjen sortamisesta. Yrittäkää nyt ymmärtää, että on venäläiselläkin heterolla oikeus olla ylpeä itsestään ja osoittaa tunteitaan miten tahtoo, esimerkiksi potkimalla liian tyttömäisiä poikia!

5. Kirjoittaja pukeutuu vain mustaan, sillä se ei ole sateenkaaren väri.

Etsimme kannattavia ja kestävän kehityksen mukaisia kasvumahdollisuuksia hiilidioksidittomassa sähköntuotannossa. Analysoimme markkinoita ja teknologioita, laadimme toimintasuunnitelmia, strategioita ja investointiesityksiä. Parasta tässä ovat haasteelliset tehtävät, taitavat työkaverit ja tekemisen meininki.

Joonas Rauramo, Business Development Manager
Power-divisioona

Kestäviä työuria energisille ihmisille

Fortum tutkii kaiken aikaa, miten energiaa voidaan tuottaa ja käyttää entistä tehokkaammin ja puhtaammin – kestävää kehitystä edistäen. Näin energiamme edesauttaa niin nykyisten kuin tulevien sukupolvien elämää. Jos löydät itsestäsi samaa energiaa, tervetuloa töihin. Tarjoamme sinulle monipuolisia mahdollisuuksia kasvaa, kehittyä ja mennä eteenpäin omalla urallasi. Luodaan yhdessä uuden sukupolven energiaa!

Oppia ikä kaikki. Menestystä opintoihin!
fortum.fi/urapolku

Näin parannut tuksesta

Teksti ja : Ella Leppänen

Jokaisella meistä on hetkiä, jolloin päästä nousee mustaa savua, silmät kapenevat niin naurettavan ohuiksi viiruiksi, että niitä hädin tuskin erottaa, hampaat puristuvat yhteen ja hengitys muuttuu raskaaksi kuin myrskyä edeltävä tuuli. Tätä mielentilaa kutsumme tavallisesti tukseksi. Se saattaa päivästä ja syystä riippuen kestää minuutista jopa kokonaiseen päivään tai joidenkin herkkäsielujen ja ahdasmielisten kohdalla tus kestää useita päiviä.

Vakavaan, viikkoja kestäväään tukseen ei ole olemassa lääkettä, eikä sitä paranneta pikkunikeillä. Jos ongelmasi on pahalaatuinen, suosittelen hakeutumaan mahdollisimman nopeasti ammattiauttajan hoiviin säästääksesi sekä omia että erityisesti lähipiirisi voimia.

Lyhyempikestoisempaan ja satunnaiseen tukseen sitä vastoin on useampikin parannuskeino. Hoitotapa riippuu tietenkin tuksen laadusta ja alkuperäisestä syystä. Ennen hoitotoimenpidettä on tärkeää tunnistaa syyt ja kohde, ettei vahingossa toimi väärällä tavalla. Esimerkiksi, jos kohde on tennismaila ja syy, että peli ei kulkenut, voi mailalla mäiskyä raivokkaasti massakenttää tai peliverkon tolppia. Jos taas kohde on mieleltään vajaa naapurinakka ja syy akan joka aamuinen nalkutus kohdistuen kerrostalon yöllisiin ääniin, ei tuksen parannuskeinona voi kuitenkaan käyttää akan mäiskimistä ja heittelemistä päin kerrostalon seiiniä.

Tennispeli-esimerkin tapaisia tuksen tiloja esiintyy usein. Kohteena saattaa silloin olla toimimaton tai muuten vain

tavallista hitaampi puhelintaitietokone. Myös useissa peleissä, niin joukkuekuin yksinpeleissäkin tuksen määrä saattaa eskaloitua huomattavan korkeaksi. Niissä tilanteissa yksinkertaisesti nopein lievitys on kohteen raivokas puristaminen nyrkkiin ja sen hakkaaminen esimerkiksi lähimpään pöytään. Mitä kovempi toiminnan ääni kohteen tuhoamisesta lähtee, sitä nopeammin mielitila kohenee.

Jos kohteena on mikä tahansa pelimaila, pelinappula, korttipelin kortit, kattila, lusikka, kenkä, sateenvarjo, kirja, moniste tai hammasharja ja syynä pelin epäonnistuminen, häviäminen, taktikoinnin pilalle meneminen, esineen viallisuus, lusikan tai muun sellaisen putoaminen kädestä, kengän tai vaatekappaleen niskuroiminen ja väärinpäin pukeutuminen, sateenvarjon tai vastaavan tavarankankala käytettävyyden tai jumiutuminen esimerkiksi laukun pohjalle, kirjan tai sen epäselvän ja ikävän opetusmonisteen vaikeaselokuisuus, tietyn sivun löytymättömyys tai hammasharjan liian laaja liikerata hampaita pestessä aiheuttaen aften suuhun, on esineen mäiskimisen lisäksi tehokasta ja mieltä rauhoittavaa viskata tuksen aiheuttava objekti mahdollisimman kauaksi, mahdollisimman kovaa ja mahdollisimman suurella raivolla. Toiminnasta saa enemmän mielihyvää vielä, jos heiton onnistuu tekemään niin, että esine osuu mahdollisimman moneen seinään, oveen tai puuhun ennen kuin se kolisee lattialle tai maahan. Pelinappuloiden tai -korttien tapauksessa paras lievityskeino on pyyhkäistä ne yhdellä aggressiivisella ja raivokkaalla käden liikkeellä lattialle.

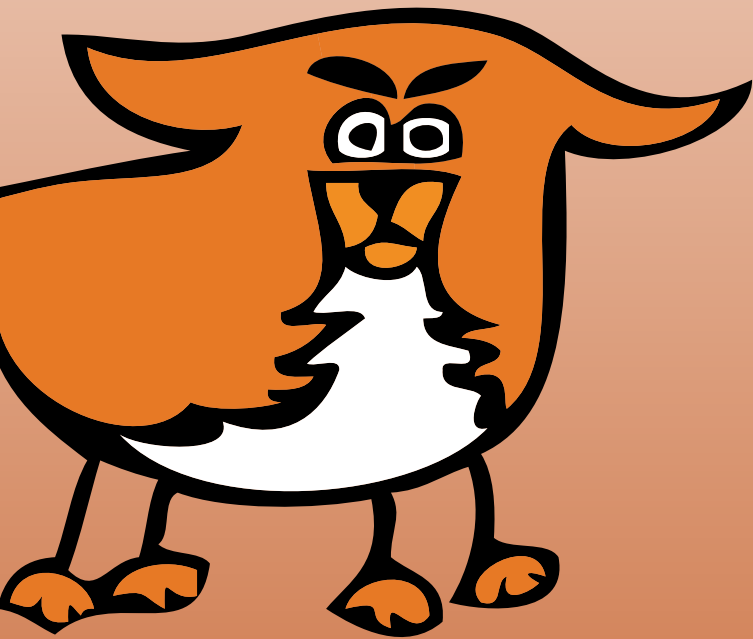
Kohteen ollessa jokin abstraktimpi, kuten esimerkiksi sähköpostin liian täysi Saapuneet-kansio, Facebookin käyttöä vaikeuttavat uudet päivitykset tai lempitelevisiosarjan aivan älytön ja väärä juonenkäänne, saa tuksen parhaiten pois, kansanomaisesti sanoen, huutamalla kurkku suorana kohteelle. Myös kiroilu antaa instant-apua tilanteeseen. Jos päätyy käyttämään huutamista hoitokeinon, on hyvä tarkkailla huutamisen laatua:

 tus ei lähde, jos kiljuu neitimäisesti tai vähän vain korottaa ääntä. Huudon täytyy tulla täydellä teholla suoraan keuhkoista. Parempi on karjua kohteelle naama punaisena ja lähes katkaista otsasta verisuoni. Äänen käheneminen ja lähteminen eivät myöskään haittaa. Äänen ollessa maassa muut ihmiset osaavat herkemmin luoda kunnioitusta tusta kärsinyttä kohtaan. Huutaminen ja kohteen sättiminen ovat myös toimivia vaihtoehtoja silloin, kun kohde on liian kallis tai arvokas tuhottavaksi.

Viimeisenä kohdetyyppinä on toinen henkilö. Syynä voi ihmiseen kohdistuvassa tuksesta olla lähes mikä vain. Syitä voi myös olla lukuisia, jolloin kasaantuessaan ne aiheuttavat käsittämättömän raivon tunteen toista henkilöä tai hänen toimintaansa kohtaan. Joskus päässä saattaa alkaa kiehua ilman mitään varsinaista tai yhdellä sanalla selitettävissä olevaa syytä. Huolimatta synn olemassa olostai sen epämääräisyydestä tus pilaa helposti hyvin alkaneen päivän, joten se tulisi hoitaa ensitilassa pois.

Henkilöön kohdistuvassa mielipahassa paras keino on osoittaa untuneisuus toiselle. Osoittaminen kannattaa

aloittaa puhumattomuudella ja käsivarsien ristimisellä. Jos viesti ei heti mene perille, suosittelen pyörittelemään silmiä ja tuhahtelemaan. Parhaimmassa tapauksessa kohde tajuaa syyn ja tilanne saadaan selvitettyä helposti. Jos kohde taas ei tajua hienovaraista vihjailua, voi lisäksi kokeilla huutamista, jos auktoriteetti ylipäättään mahdollistaa sen. Jos raivoaminen ei mitenkään ole mahdollista, tuksen kohdetta kannattaa siirtää. Ovein paiskominen ja ympärillä olevien tavaroiden viskominen ja mäiskeminen tuo myös apua, vaikka ne eivät olisikaan alun perin olleet kohteena ja syypäinä mielipahaan. Jos henkilöön kohdistuva tus on päivittäistä ja se kohdistuu nimenomaan samaan ihmiseen kerta toisensa jälkeen, kannattaa tietoisesti välttää tämän tietyn ihmisen lähetyvillä olemista.

Tule mukaan sähköjärjestelmien huipputiimiin

Eaton on johtava voimanhallinnan monialayritys, jonka innovatiiviset ja energiatehokkaat teknologiat auttavat asiakkaitamme hallinnoimaan sähköistä, hydraulista ja mekaanista voimaa. Eatonin laajaan sähkönhallinnan ratkaisuväliköimaan kuuluvat häiriöttömän sähkönsyötön ratkaisut (UPS), ylijännitesuojat, virranjakoyksiköt, UPS-ohjelmistot, räkit sekä huoltopalvelut. Espoon tehtaalta toimitetaan huipputeknisiä konesaliratkaisuja Eurooppaan, Lähi-Itään ja Afrikkaan sekä marine-tuotteita koko maailmaan.

Kiinnostuitko? Hakuohjeet ja tietoa harjoittelumahdollisuuksista osoitteesta www.eaton.fi

EAT•N

Powering Business Worldwide

Fear & Loathing in Brisbane, osa 3

Teksti ja kuvat: Paula Räisänen

Lukukausi on täälläpäin maailmaa jo hyvässä vauhdissa. Saavun lauantaiamuna yliopiston kirjastoon, sillä olemme sopineet ryhmätapaamisen projektiin liittyen. Tylsää sopia tapaaminen lauantaisi mutta kaikilla tuntuu olevan aika kiireinen aikataulu joten "you take what you can get". Tässä kohtaa hypätään ajassa noin tunti eteenpäin, säästetään lukijat tylsiltä yksityiskohdilta ja todetaan lopputuloksen olevan se, että ryhmästä puolet suvaitsevat saapua paikalle ja loput eivät edes vaivaudu ilmoittamaan, miksi jättävät sovittun tapaamisen välistä. Paikalla oleva puolisko koostuu minusta ja herttaisesta kambodžalaisesta pojasta, joka ei puhu kunnolla englantia, mutta hymyilee paljon. Great success.

Ah, ryhmätyöskentely - tuo portti onnelaan, jossa opettajien ei tarvitse enää opettaa, sillä opiskelijat opettavat toisiaan. Sen kun heitetään ne yhdessä jonkun hämäärän tehtävänannon kanssa porukkaan ja sanotaan: "Nähdään kolmen kuukauden päästä, luennot oli sitten tässä!" Ryhmätyöskentely on tutkimuksien mukaan tehokasta, motivoivaa opiskelijoille ja opettaa samalla tärkeitä työelämässä tarvittavia kommunikaatiotaitoja.

Ryhmätyötaito on toki sellainen asia jota ilman on vaikea pärjätä työelämässä ja elämässä muutenkin, mutta akateemisessa maailmassa opetuksen rakentaminen sen

varaan voi tehdä karhunpalveluksen niin tunnollisille opiskelijoille, kuin vapaamatkustajillekin. Usein ryhmässä on nimittäin vähintään yksi, joka ei kanna korttaan kekoon. mutta saa kuitenkin nimensä palautettavaan projektiin. Tuntuu usein turhalta draamalta mennä kertomaan proffalle, ettei toi yksi tehnyt mitään. Totuus on myös se, ettei kaikilla ole sama näkemys siitä, mitä arvosanaa ryhmätyöstä tavoitellaan. On niitä, joille vitosta huonompi tulos merkitsee häpeäpilkkua opintorekisterissä, niitä joille hyvä arvosana on plussaa mutta tärkeintä on että ryhmätyöstä oppisi jotain ja niitä, joille läpipääsy riittää, eikä ole tosiaan niin väliksi tuliko sitä työtä varten tehtyä jotain vai ei.

Muistellessani taaksepäin koko opiskeluaikaa Aallossa, voi ryhmätyöskentelytilanteet laskea yhden käden sormilla. Tarkoitin nyt niitä tilanteita, kun kurssiin sisältyy joku palautettava ryhmätyö ja kaikki joiden nimi on paperissa saavat saman arvosanan palautetusta työstä. Australiassa ensimmäisen lukukauden aloittaessani olin ilmoittautunut kolmelle kurssille ja kaikissa kolmessa kurssissa oli vähintään yksi ryhmän palautettava työ, joka muodostaisi huomattavan osan arvosanasta. Opiskelen kansainvälisessä Engineering Management -ohjelmassa, minkä myötä ryhmäkoon ollessa 4-7 opiskelijaa per ryhmä

mätyö on erittäin suuri mahdollisuus että ryhmä koostuu myös 4-7:stä eri kansallisuudesta, itse australialaisten ollessa näillä kursseilla vähemmistö. Siispä mahdollisten persoonaongelmien lisäksi kuvaan astuvat erilaiset kulttuuritaustat, eikä kenellekään liene yllätys, että eurooppalainen opiskelutapa eroaa hyvin paljon esimerkiksi Lähi-idän maiden tavasta. Ryhmätyöskentely on mahtavaa kun se toimii ja parhaassa tapauksessa se muotoutuu aidoksi tiimityöksi, jossa kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa, mutta omalla kohdallani kolmesta projektista yksi sujui hyvin ja kahden muun kohdalla olimme yksilöitä, jotka työskentelivät yhteistä lopputulosta kohden, mutta eivät yhdessä.

Olin ensimmäisen lukukauden ryhmätyökokeuksieni jälkeen niin vakuuttunut että systeemissä mättää jonkin ja pahasti, että päädyin nyt vaihtovuoden loppupuoliskolla tutkimaan erään kurssin itsenäisenä projektina aihetta 'The effect of group learning on self-efficacy' eli suomeksi 'Ryhmäoppimisen vaikutus minäpystyvyyteen'. Argumentoin tutkielmassani yksilötyöskentelyn usein olevan parempi vaihtoehto ryhmätyöskentelylle ainakin insinööriopiskelutuksessa, ja että ryhmätyöskentelyn premisseihin on kiinnitettävä enemmän huomiota, jos haluttu lopputulos halutaan saavutettavan. Haluttuna lopputuloksena pi-

dän pintaa syvemmälle menevää oppimista, motivaatiota, iloa työskennellä porukassa ja saavuttamisen tunnetta, eikä suinkaan vitutusta ja hiljalleen kasautuvaa epäuskoa ihmiskuntaa kohtaan. Toteankin suomalaisen systeemin olevan hyvä vähäisessä ryhmätyöskentelyssään. Meidät on opetettu itsenäiseen työskentelyyn, mikä ei ole niin itseltään selvää maailmalla. Aalto-yliopiston Sähkötekniikan korkeakoulusta valmistuneen diplomi-insinöörin voi sanoa varmasti osaavankin jotain, eikä vain ratsastaneen muiden tietämyksellä.

Olen OpLaa- ja HallOpEd*- vuosieni perusteella elänyt siinä uskossa, että sähköllä opiskelevat kaipaavat lisää ryhmätyöskentelyä opintoihinsa. Jos olen mutuni suhteen oikeassa, niin miksi ihmeessä näin on? Meillä on kokonainen työura aikaa katsoa vierestä kun joku toinen varastaa työemme hedelmät: pomo laittaa nimensä raporttiin, jota olet kirjoittanut viimeiset viikot hiki hatussa ja se äänekäs idiootti on paljon enemmän tiimipelaaja kuin sinä, joka pelastit viimeisimmän projektin varmalta aikataulukatastrofilta. Nauttikaa yksintyöskentelystä täysin rinnoin kun vielä voitte, kohta on jo liian myöhäistä, sillä työelämässä "There is no I in TEAM".

* fukseille tiedoksi: OpLaa = Opetuksen Laatutoimikunta ja HallOpEd = Hallinnon OpiskelijaEdustaja, molemmat hienoja juttuja joista kannattaa kysyä lisää esimerkiksi killan Opintomestarilta

Oodi mustavalkoisuudelle

Teksti: Jorma Koo

Ennen kaikki oli paremmin. Jokaisella ihmisellä on mielipide. Ennen some-aikaa niitä vain ei tarvinnut tietää, sillä ihmisillä ei ollut onneksi väyliä julkaista aivopierujaan. Sanomalehtien sivuilta löytyi toki

mielipidepalsta, mutta oli täysin toimituksesta kiinni, kun sai äänensä kuuluviin. Ja useimmiten äänensä saivat kuuluviin ne, jotka osasivat kirjoittaa ja ehkäpä jopa argumentoidakin. Sitten tuli internet, jossa kansan syvät rivit pääsivät paasaamaan kaikista mahdollisista asioista. Tai oikeastaan niistä kaikkein mediaseksikkäimmistä aiheista eli pakkoruotsista, maahanmuutosta, homoista, armeijasta, uskonnoista ja Lauri Tähkän musiikin paskuudesta. Onneksi näitä kansakuntamme toivoja varten oli tietynlaisia keskittymiä, kuten Suomi24:n keskustelufoorumit, joita oli mahdollisuus välttää. Mutta sitten tuli some, ja nyt kaikki hierotaan naamalle news feedin kautta.

Mustavalkoinen maailmankatsomus on hieno asia. Kaikilla on selkeä käsitys hyvästä ja pahasta, ja näin ollen on helppoa osallistua esimerkiksi poliittiseen keskusteluun. Valitettavasti some-maailman myötä Jorma on joutunut huomaamaan, että sitä mustavalkoisuutta harrastavat ihan fiksunoloiset akateemiset ihmiset, joiden maailmankatsomuksen luulisi olevan hivenen laveampi kuin maalaiskylän huoltoasemilla hengailevilla perusjampoilla, jotka pukeutuvat ”Minun Mannerheim on valkoihoisen” -t-paitaan.

Otetaan esimerkiksi tämä turkistarhaus-case, johon ituhippien mukaan oli tasan yksi ainoa ratkaisu: jos pidät elämistä, vastustat turkistarhausta. Jorma ei pidä turkiksista. Jorma olisi iloinen, jos maailmassa eläimet eivät joutuisi kärsimään ihmisten turhamaisuuden takia. Mutta siitä huolimatta Jorma ei olisi kansanedustajana voinut äänestää tarhaamisen lakkauttaminen puolesta. Yritin kysyä kerrasta toiseen, että mitä sitten tapahtuisi, kun turkistarhaus loppuu Suomessa. Omien päätelmien mukaan turkiksia haluavat ihmiset hankkisivat niitä sitten sellaisista maista, joissa turkistarhaus on vielä sal-

littua, kuten esimerkiksi Venäjältä tai Kiinasta. Näissä maissa ihmisoikeudet ovat surkealla tolalla – mitenköhän mahtaa olla eläinten oikeudet. Moni turkistarhausta vastustava ei tuntunut ymmärtävän, että ei tämä yksi lakialoite lopeta eläinten kärsimystä universaalisti. Se vain lakkauttaisi yhden elinkeinon Suomesta, ja muualla meininki jatkuisi edelleen. Lisäksi en ymmärrä, mil

ksi demonisoidaan turkistarhaajat. Heillä riittää töitä, koska ihmiset haluavat turkiksia edelleen. Eikö eläinaktivistien pitäisi siirtää huomionsa niihin ihmisiin, jotka hankkivat turkiksia. Hehän ovat syyllisiä siihen, että turkistarhaajilla riittää töitä.

Mutta tällaiseksi on maailma mennyt. Jos tykkääät homoista, äänestät Pekka Haavistoa. Unohdetaan porvarillisten homoseksuaalien olemassaolo. Jos tykkääät homoista, vihaat kirkkoa. Unohdetaan että kirkon työntekijöinä on useita homoseksuaaleja. Jos vastustat pakkoruotsia, olet suvaitsematon junttipersu, joka haluaa lähettää kaikki ruotsinkieliset Ruotsiin. Jos kannatat pakkoruotsia, olet kulttuurisnobi, joka kuvittelee kansan vajoavan eläinten tasolle, jos kerran vuosikymmenessä ei rakenneta uutta oopperataloa.

Presidentinvaalien toinen kierros on jokaisen mustavalkoisen ihmisen unelma, kun vaihtoehtoja on tosiaan tasan kaksi. Kolmas vaihtoehto saattaisi tuoda jo tylsiä harmaan sävyjä mustavalkoisuuden väliin. Näin ollen syntyy tilanne, jossa George W. Bush on syyppä kaikkeen pahaan, mitä maailmassa vain tapahtui hänen presidenttikautensa aikana. Obama on hyvis. Obama tapatti Osama bin Ladenin, ei ole vielä kukaan sulkenut Guantánamon vankileiriä ja on nyt

vähällä hyökätä Syyriaan. Bushin presidenttikaudella tuhanet suomalaiset olisivat lähteneet barrikadeille vähemmästäkin. Mutta kun puikoissa on eurooppalaisten suosikkipoju, en ole kuullut kenenkään kommentoivan mitään. Aivothan siinä nyrjähtää, jos musta onkin tummanharmaa.

Kirjoittaja on yliopistossa katkeroitunut humanisti, joka yrittää käydä yhden miehen sotaa putkiaivoisuutta vastaan.

” **Presidentinvaalien toinen kierros on jokaisen mustavalkoisen ihmisen unelma, kun vaihtoehtoja on tosiaan tasan kaksi.**

Qu'est-ce que c'est fuck?

Tout autour de nous, il se passe des choses que l'on ne comprends pas. Normalement, on ne les remarque même pas, on s'en fout. Mais trop c'est trop! Voici quelques pensées qui nous ont fait dire: qu'est-ce que c'est fuck?

Synnyin KIK:n jäynänä

Kesän aikana kiltahuoneelle oli ilmestynyt laatikollinen ABB:n sponsoroimia ehkäisyvälineitä. Moni kesän huumaa potanut sähköteekkari varmaan kahmaisikin niitä mukaan kourallisen tai pari, paitsi jos himon kohteena oli täydellisen aaltomuodon löytäminen pimeässä huoneessa.

Mutta entä jos, hypoteettisesti, kyseessä onkin pinkeiden koneveljiemme jäynä? Tämä tarkoittaisi sitä, että KIK on tilannut laatikollisen kondomeja, ja pistänyt sen jälkeen jokaiseen pienen, siittiön mentävän reiän. Tai hämmennyksen lisäämiseksi pistänyt kyseisen pienen reiän vain joka toiseen tai joka kymmenenteen kortsuun. Tämän operaation jälkeen laatikollinen späräreitä olisi roudattu meidän kiltikselle varhaisenakesäämuna, varustettunaviestillä "Terveisin ABB".

Jos siis erehdyit nappaamaan kyseisiä makkarankuoria mukaasi ja ajautuit jopa käyttämään niitä, sinulla on vielä noin 6-8 kuukautta aikaa keksiä, miten kerrot mahdolliselle jälkikasvullesi "rakas lapseni, olet Koneinsinöörikillan jäynän hedelmiä".

Älä kaada kahvia tästä

Kahvipannun pohjalle kertyy pitkän ajan saatossa karstaa, joka saattaa vuosien saatossa tukkia itse kahvinkeitTIMEN. Karstan hutaan myös olevan karsinogeenistä, joten siksi kiltahuoneella ja useilla työpaikoilla on erillinen vesikannu kahvinkeitTIMEN täyttämiseksi. Tämän takia onkin loogista kirjoittaa kissankokoisin kirjaimin kahvipannun kylkeen "älä kaada kahvia tästä", ja kirjoittaa vastaavasti vesikannun kylkeen "kaada vettä tästä". Eikun mitä?

Ei siis kannata väsyneenä yrittää valistaa aikuista kiltakansaa, jos itse päättää kirjoittelemaan aivopieruja yhteisiin tavaroihin. Etenkin kun suurin osa täysi-ikäisistä kiltalaisista osaa keittää todennäköisesti ihan hyvin kahvia.

Kaappikainostelijat

Hiekkalaatikkojen yhteisöistä alkaen pitää osallistua roisien juttujen kertomiseen ja kuulemiseen. Pippeli- ja vaginavitsit, unohtamatta yleistä homottelua, kuuluvat tiiviin yhteisön legendojen peruskategoriaan, ja jutut voivat pahimmillaan äityä rasvaisemmiksi kuin viimevuotisen Kalle-lehden tarinat. Harvempi meistä kuitenkaan pystyy kuuntelemaan näitä juttuja punastumatta. Entä sitten joukkomme häveliäimmät yksilöt? He joutuvat pahimmillaan olemaan kaapissa kainoutensa kanssa. Kaappikainostelija saattaa jopa osallistua rasvaiseen läpänheittoon keskivertoa aktiivisemmin, mutta kotona kaapissaan punastelee jutuilleen yksin, eikä kehtaa vetää rajaa ronskiudelle julkisesti. Puuttuva lopukaneetti on se, että jos punastuttaa, punastele rauhassa.

Kanditalo

Melkein kaksi vuotta TKK:n päärakennuksen U- ja Y-siivet yhdistävä käytävä oli katki, ATK-luokkien, kielikeskuksen ja Kelan palvelutiskin ollessa evakossa. Lopputuloksena olemme saaneet uutuuttaan hohkaavia käytäviä ja luokkia, jotka tuovat mieleen sairaalan. Lisäksi uudessa, uljaassa Aalto-maailmassa ei enää ole käyttöä vanhalle päärakennukselle, joten sitä kutsutaan nykyään Kanditaloksi. Nähtäväksi jää, milloin vastarinta kuolee ja ylhäältä käsin ajettu nimenmuutos vakiinnuttaa asemansa. Tällä välin meillä vanhemmilla tieteenharjoittajilla on tosi paljon sulateltavaa peruskorjatussa sairaala-, eikun päärakennuksessa, jonka menneestä ulkoasusta ja nimestä fuksit kuulevat vain legendoja.

IT'S ALL ABOUT THE ATTITUDE.

Mikko Hirvonen knows the road to success like the back of his hand. As a contender for the World Rally Championship title, he's reached the top through drive, perseverance and knowing when to seize the right opportunity.

At Vacon, we recognize true drive when we see it. We want people who

join us to have the same qualities as Mikko when it comes to excelling in their chosen field.

As passionate about saving energy as we are? Willing to go to the next level to make things happen? Then visit www.vacon.com/careers and find out how you can become part of our team.

Poikittaislinjojen aikataulut

3-3					3-3				
3-4					3-4				
4-4					4-4				
3-3-3					3-3-3				
3-3-4					3-3-4				
3-4-4					3-4-4				
4-4-4					4-4-4				

EPÄVARMOINA AIKONA MIKÄÄN EI VOITA LUOTETTAVAA TEKNIKKAA

THIS IS **SICK**

Sensor Intelligence.

Kun teollisilta järjestelmiltä vaaditaan suurta tuottavuutta, suunnittelijat eivät luota näppituntumaan vaan SICK-anturitekologiaan. Ratkaisumme varmistavat järjestelmien toiminnan; näin estetään kalliit seisokit ja tuotannon keskeytykset. Lisäksi ratkaisumme lyhentävät tuotteen vaihtoaikoja sekä ehkäisevät henkilövahinkoja ja muita onnettomuuksia kaikilla teollisuuden ja tehdasautomaation aloilla. SICK tarjoaa mm. valokennot, lähestymisanturit, prosessianturit, etäisyysanturit, konenäköanturit, automaattisen tunnistuksen laitteet, laserskannerit ja optiset turvalaitteet sekä palvelut. Anturitekologiassa SICK on maailman ykkönen, mikä mielestämme kertoo paljon.

We think that's intelligent! Kysy lisää 09-2515 800, www.sick.fi

